

Sygn. akt II K 30/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 czerwca 2020 r.

Sąd Rejonowy w Brzezinach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Marzena Cywińska

Protokolant: stażysta Dorota Szaniecka-Sobierajska, stażysta Kinga Głowacka, st. sekr. sąd. Dorota Patyna, st. sekr. sąd. Alicja Jaworska, sekr. sąd. Paulina Strzyżewska

przy udziale prokuratora Macieja Ołubka, Piotra Janowskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 25.03.2019r., 23.05.2019 r., 29.08.2019 r., 28.10.2019r., 13.12.2019 r., 20.02.2020 r., 01.06.2020 r.

sprawy:

T. G.

s. M., A. z domu P.

ur. (...) w m. B.

oskarżonego o to, że:

w dniu 21 września 2016 roku w B., woj. (...), nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że kierując samochodem m-ki R. (...) nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności podczas zbliżania się do oznakowanego przejścia dla pieszych, nie zauważył zbliżającego się do przejścia pieszego A. J., a przez to nie był w stanie uniknąć potrącenia pieszego, który wszedł na przejście dla pieszych z prawej strony patrząc zgodnie z kierunkiem ruchu pojazdu m-ki R., zaś na skutek potrącenia A. J. doznał obrażeń ciała w postaci wieloodłamowego złamania końca mostkowego obojczyka prawego bez istotnego przemieszczenia odłamów, urazu głowy z utratą przytomności, stłuczenia klatki piersiowej, złamania przekrętarsowego kości udowej lewej bez istotnego przemieszczenia, złamania krętarza większego kości udowej lewej, przestawowego złamania bliższej nasady kości piszczelowej lewej bez przemieszczenia, złamania bliższego końca kości strzałkowej lewej bez istotnego przemieszczenia, złamania talerza kości biodrowej prawej bez przemieszczenia, w konsekwencji zaś doznanego urazu u pokrzywdzonego wystąpiło niewielkie utrwalone odwiedzenie kończyny dolnej lewej w stawie biodrowym, skrócenie lewej kończyny dolnej o 5 cm skutkujące utykaniem na lewą nogę oraz wadą postawy, które to obrażenia stanowią inne ciężkie kalectwo w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 kk,

tj. o czyn z art. 177 § 2 kk

1. T. G. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 177§2 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,
2. na podstawie art. 69§1 kk i art. 70§1 kk wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 3 (trzech) lat,
3. na podstawie art. 72 §1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonego do informowania kuratora o przebiegu okresu próby pisemnie co 6 (sześć) miesięcy

4. zasądza od oskarżonego na rzecz A. J. kwotę 1848 (jeden tysiąc osiemset czterdzieści osiem) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

5. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1679,59 (jeden tysiąc sześćset siedemdziesiąt dziewięć 59/100) złotych tytułem części poniesionych wydatków, kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz zwalnia od pozostałych kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
	Sygnatura akt	<i>II K 30/19</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

1.	T. G.	<p>w dniu 21 września 2016 roku w B., woj. (...), nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że kierując samochodem m-ki R. (...) nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności podczas zbliżania się do oznakowanego przejścia dla pieszych, nie zauważył zbliżającego się do przejścia pieszego A. J., a przez to nie był w stanie uniknąć potrącenia pieszego, który wszedł na przejście dla pieszych z prawej strony patrząc zgodnie z kierunkiem ruchu pojazdu m-ki R., zaś na skutek potrącenia A. J. doznał obrażeń ciała w postaci wieloodłamowego złamania końca mostkowego obojczyka prawego bez istotnego przemieszczenia odłamów, urazu głowy z utratą przytomności, stłuczenia klatki piersiowej, złamania przekrętarskiego kości udowej lewej bez istotnego przemieszczenia, złamania krętarza większego kości udowej lewej, przestawowego złamania bliższej nasady kości piszczelowej lewej bez przemieszczenia, złamania bliższego końca kości strzałkowej lewej bez istotnego przemieszczenia, złamania talerza kości biodrowej prawej bez przemieszczenia, w konsekwencji zaś</p>	
----	-------	--	--

		doznanego urazu u pokrzywdzonego wystąpiło niewielkie utrwalone odwiedzenie kończyny dolnej lewej w stawie biodrowym, skrócenie lewej kończyny dolnej o 5 cm skutkujące utykaniem na lewą nogę oraz wadą postawy, które to obrażenia stanowią inne ciężkie kalectwo w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 kk, tj. o czyn z art. 177 § 2 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1. W dniu 21 września 2016r. po godz. 21:00 oskarżony T. G. jechał ulicą (...) w B. w kierunku W. samochodem marki R. (...) nr rej. (...). Mijając skrzyżowanie ulic z ulicą (...) zbliżał się do oznakowanego znakami poziomymi i pionowymi przejścia dla pieszych. Jechał z prędkością około 30 km/h. W tym samym czasie do przejścia dla pieszych z prawej na lewą stronę patrząc dla kierunku pojazdu oskarżonego zbliżał się A. J.. W momencie, gdy A. J. przechodził przez przejście dla pieszych został uderzony czołową prawą częścią pojazdu, którym kierował oskarżony.</p> <p>2. Do wypadku doszło w porze nocnej, na asfaltowej suchej nawierzchni przy</p>	<p>Protokół oględzin miejsca</p> <p>Protokół oględzin pojazdu</p> <p>Płyta CD</p> <p>Szkic</p> <p>Opinia</p> <p>Zeznania J.O.</p> <p>Opinia</p> <p>Zeznania P. B.</p> <p>Protokół badania</p> <p>Dane z KRK</p> <p>opinia</p> <p>Wyjaśnienia</p>	<p>k. 4-5</p> <p>k.13-14</p> <p>k.21, 32</p> <p>k. 22</p> <p>k. 229-243</p> <p>k. 263v-264v</p> <p>k. 58-59, k. 78, 90-92, 101-111, 116-118</p> <p>k. 299v do 300v</p> <p>k. 11, 12, k. 19-20</p> <p>k. 210 , k. 275</p> <p>k. 326 do 327</p> <p>k. 129, 187v-188</p>	

zachmurzeniu w terenie zabudowanym.

3. A. J. został zabrany przez karetkę pogotowia jeszcze przed przyjazdem policji na miejsce zdarzenia. W wyniku zdarzenia pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci wieloodłamowego złamania końca mostkowego obojczyka prawego bez istotnego przemieszczenia odłamów, urazu głowy z utratą przytomności, stłuczenia klatki piersiowej, złamania przezkrętarzowego kości udowej lewej bez istotnego przemieszczenia, złamania krętarza większego kości udowej lewej, przestawowego złamania bliższej nasady kości piszczelowej lewej bez przemieszczenia, złamania bliższego końca kości strzałkowej lewej bez istotnego przemieszczenia, złamania talerza kości biodrowej prawej bez przemieszczenia. Leczenie i rehabilitacja odroczone w czasie trwała dość długo w konsekwencji zaś doznanego urazu u pokrzywdzonego wystąpiło niewielkie utrwalone odwiedzenie kończyny dolnej lewej w stawie biodrowym, skrócenie lewej kończyny dolnej o 5 cm skutkujące utykaniem na lewą nogę oraz wadą postawy, które to obrażenia stanowią inne ciężkie kalectwo w

<p>rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 kk.</p> <p>4. Stan techniczny pojazdu oskarżonego nie miał wpływu na zaistnienie wypadku.</p> <p>5. W czasie zdarzenia oskarżony był trzeźwy, zaś pokrzywdzony znajdował się w stanie nietrzeźwości z wynikiem 2,56 ‰ alkoholu.</p> <p>6. Oskarżony dotychczas nie był karany.</p> <p>7. Oskarżony nie leczył się odwykowo i neurologicznie. Korzystał z pomocy psychologicznej.</p> <p>8. Biegli lekarze psychiatrzy orzekli że stan zdrowia psychicznego T. G. pozwala mu na udział w rozprawie, a oskarżony jest poczytalny.</p> <p>9. T. G. nie przyznał się do zarzucanego mu czynu, tj. przyznał, że zdarzenie miało miejsce, natomiast nie czuje się winnym jego zaistnienia.</p>			
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	

Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
od 1 do 6 7-8	<p>Protokół oględzin miejsca</p> <p>Protokół oględzin pojazdu</p> <p>Płyta CD</p> <p>Szkic</p> <p>Opinia</p> <p>Zeznania J.O.</p> <p>Opinia</p> <p>Zeznania P. B.</p> <p>Dane z KRK</p> <p>opinia</p> <p>Wyjaśnienia</p>	<p>Wszystkie te dowody zostały uzyskane w trybie procesowym, przez uprawnione podmioty, nie budziły wątpliwości i zastrzeżeń.</p> <p>Dr inż. J. O. dokonał wszechstronnej analizy warunków atmosferycznych i drogowych panujących w momencie zdarzenia, uwzględnił okoliczności wypadku wynikające z protokołów oględzin miejsca, pojazdu, dokumentacji fotograficznej i zapisu z kamery, które jako dowody są bezsprzeczne, gdyż sporządzone bezpośrednio po zdarzeniu, utrwalone w prawidłowej formie procesowej przez uprawnione osoby. W ocenie Sądu opinia J.O., biegłego wpisanego na listę biegłych Sądu Okręgowego w Ł. z dziedziny techniki samochodowej i ruchu</p>	

drogowego jest w pełni przekonująca, nie budzi wątpliwości, jest wszechstronna, jasna, dokonująca pełnej analizy i rekonstrukcji wypadku. Uwzględniła wszystkie okoliczności podnoszone w toku sprawy oraz została przyjęta za podstawę ustaleń dotyczących sprawstwa oskarżonego. Ustalenia biegłego nie budziły wątpliwości, były fachowe, znajdujące odzwierciedlenie w rzeczowym materiale dowodowym. Wykazały, iż bezpośrednią przyczyną zdarzenia było spóźnione rozpoczęcie hamowania przez kierującego samochodem oskarżonego w chwili, gdy pokrzywdzony był już na przejściu dla pieszych. Oskarżony nie zachował szczególnej ostrożności wymaganej w danych okolicznościach. Pokrzywdzony, mimo iż znajdował się w stanie nietrzeźwości, nie przyczynił się do zaistniałego wypadku. Przy prawidłowej obserwacji drogi oskarżony miał wystarczający czas dla spostrzeżenia pieszego i wykonania właściwych manewrów obronnych. Tymczasem podjęte manewry obronne oskarżonego były spóźnione, skoro doszło do zdarzenia. Na spóźnioną reakcję ze strony oskarżonego nie miało wpływu zachowanie się

pokrzywdzonego. Należy zatem uznać, że T. G. popełnił błędy w taktyce i technice jazdy, ponieważ dojeżdżając do oznakowanego przejścia dla pieszych nie zachował szczególnej ostrożności wymaganej w tych okolicznościach i nie ustąpił pierwszeństwa pieszemu, znajdującemu się na przejściu dla pieszych podejmując spóźnione manewry obronne.

Badanie stanu trzeźwości A. J. zostało poprzedzone pobraniem próbki krwi oskarżonego. Zostało wykonane zgodnie z obowiązującymi przepisami i wykazało, iż w czasie zdarzenia pokrzywdzony znajdował się w stanie nietrzeźwości 2,56 ‰ alkoholu we krwi.

Opinia biegłego P. B. obrazuje rozmiar i charakter obrażeń doznanych przez pokrzywdzonego – był to dowód nie budzący wątpliwości co do jego wiarygodności. Obrażenia powstałe w wyniku wypadku stanowią inne ciężkie kalectwo w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 kk. Biegły szczegółowo uzasadnił wnioski zawarte w swojej opinii.

Dowody w postaci danych o karalności, notatek – dowody bezsporne.

Zasługiwała na wiarę opinia sądowno –

		<p>psychiatryczna, gdyż biegli dokonali badań T. G. z punktu widzenia stanu zdrowia psychicznego stwierdzając zgodnie, iż w czasie popełnienia zarzucanego mu czynu był poczytalny. Wydana opinia, uwzględniająca doświadczenie zawodowe i przygotowanie teoretyczne biegłych, była fachowa, wyczerpująca i należyście uzasadniona.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
9	<p>wyjaśnienia oskarżonego zeznania A. J. z k. 188v-189</p> <p>opinie biegłych S. S. i M. K. z k. 194-207, 212 do 224</p>	<p>Oskarżony nie przyznał się do zarzucanego mu czynu, jednakże zebrane dowody są bezsporne i świadczą o sprawstwie oskarżonego.</p> <p>Zeznania pokrzywdzonego nie miały wpływu na ocenę zachowania oskarżonego i przyjęcie jego sprawstwa. Pokrzywdzony nie pamiętał bowiem przebiegu zdarzenia z powodu doznanych obrażeń.</p> <p>Opinia biegłego S. S. jako opinia prywatna wykonana na zlecenie pokrzywdzonego miała charakter dowodu pomocniczego, jedynie</p>	

		<p>przyczyniła się do podjęcia decyzji o powołaniu biegłego dr. inż. J. O. biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego do wydania opinii.</p> <p>Opinia biegłego M. K. jako opinia wydana w innej sprawie i oparta na innym materiale dowodowym, w tym na zeznaniach T. G., które nie mogą stanowić dowodu w postępowaniu karnym, także nie stanowiła dowodu, na którym oparto ustalenie stanu faktycznego.</p>	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	T. G.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
W dniu 21 września 2016 roku w B., woj. (...), nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że kierując samochodem m-ki R. (...) nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności			

podczas zbliżania się do oznakowanego przejścia dla pieszych, nie zauważył zbliżającego się do przejścia pieszego A. J., a przez to nie był w stanie uniknąć potrącenia pieszego, który wszedł na przejście dla pieszych z prawej strony patrząc zgodnie z kierunkiem ruchu pojazdu m-ki R., zaś na skutek potrącenia A. J. doznał obrażeń ciała w postaci wieloodłamowego złamania końca mostkowego obojczyka prawego bez istotnego przemieszczenia odłamów, urazu głowy z utratą przytomności, stłuczenia klatki piersiowej, złamania przezkrętarzowego kości udowej lewej bez istotnego przemieszczenia, złamania krętarza większego kości udowej lewej, przestawowego złamania bliższej nasady kości piszczelowej lewej bez przemieszczenia, złamania bliższego końca kości strzałkowej lewej bez istotnego przemieszczenia, złamania talerza kości biodrowej prawej bez przemieszczenia, w konsekwencji zaś doznanego urazu u pokrzywdzonego wystąpiło niewielkie utrwalone odwiedzenie kończyny dolnej lewej w stawie biodrowym, skrócenie lewej kończyny dolnej o 5 cm skutkujące utykaniem na lewą nogę oraz wadą postawy, które

to obrażenia stanowią inne ciężkie kalectwo w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 kk, tj. o czyn z art. 177 § 2 kk. Naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym skutkujące kalectwem pokrzywdzonego było nieumyślne, a sprawca nie miał zamiaru spowodowania skutków z art. 157 § 1 kk, choć wystąpienie takich skutków mógł przewidzieć.

Przestępstwo z art. 177 § 2 k.k. stanowi typ kwalifikowany przestępstwa wypadku komunikacyjnego ze względu na następstwa i ma miejsce wówczas, gdy sprawca naruszając chociażby nieumyślnie zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, powoduje nieumyślnie wypadek, którego następstwem jest śmierć innej osoby albo ciężki uszczerbek na jej zdrowiu. Czyn z art. 177 § 2 k.k. jest zagrożony karą pozbawienia od 6 miesięcy do 8 lat. Przestępstwo wypadku w komunikacji jest zawsze przestępstwem nieumyślnym, natomiast naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu może być umyślne bądź nieumyślne. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego umyślne naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym zachodzi

wtedy, gdy sprawca świadomie postępuje wbrew zakazom lub nakazom, co w konsekwencji staje się przyczyną spowodowania skutków określonych w art. 145 k.k. (obecnie 177 k.k.) (wyrok Sądu Najwyższego z 19.10.1976 r., Rw 273/76, OSNKW 1976, Nr 12, poz. 153). Wypadek drogowy musi być skutkiem naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu i z tym naruszeniem musi być przyczynowo powiązany. Należy podkreślić, iż naruszenie zasad bezpieczeństwa polega na zachowaniu się w sposób sprzeczny z tymi zasadami. Należy podzielić pogląd Sądu Najwyższego, iż kierowca ma obowiązek nie tylko prowadzić pojazd zgodnie z obowiązującymi nakazami i zakazami, lecz winien on także prowadzić pojazd w sposób rozważny i ostrożny (OSNPG 1984, z. 4, poz. 24). Kierowca przy prowadzeniu pojazdu powinien zachować należytą staranność, czyli dokonywać takich czynności, które zgodnie ze sztuką i techniką prowadzenia pojazdów są niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa w ruchu drogowym, powstrzymać się od czynności, które zmniejszają to bezpieczeństwo oraz utrzymywać pojazd w stanie gwarantującym to bezpieczeństwo. Zachowanie oskarżonego

<p>nie nosiło takich walorów, gdyż nieuważnie obserwował drogę, nie zachował szczególnej ostrożności na skrzyżowaniu, na którym w każdej chwili mógł pojawić się pieszy przechodzący przez przejście dla pieszych, zwłaszcza że była to pora wieczorna, o ograniczonej widoczności. W chwili czynu T. G. był dorosły, zdrowy i w pełni poczytalny. W toku postępowania nie zostały ujawnione żadne okoliczności wyłączające winę lub bezprawność popełnionego czynu.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
T. G.	1 i 2 3		Za przypisany sprawcy czyn Sąd wymierzył karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata. Wymierzona kara została dostosowana do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego i, zdaniem sądu, spełni swe cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, oddziaływania prewencyjnego i wychowawczego na oskarżonego. Pozwoli zwłaszcza uzmysłowić

nieopłacalność tego typu przestępnych zachowań i konsekwencji prawnych, jakie ze sobą niosą. Stopień winy i społecznej szkodliwości czynu sprawcy nie był znikomy. Na oskarżonym zbliżającym się do wyznaczonego i prawidłowo oznakowanego znakami pionowymi i poziomymi przejścia dla pieszych spoczywał obowiązek zachowania szczególnej ostrożności wyrażający się na ustąpieniu pierwszeństwa pieszemu pokonującemu jezdnię przejściem dla pieszych, a także wzmożona obserwacja tego szczególnego miejsca, dodatkowo w porze nocnej. Prawidłowe zachowanie kierującego powinno polegać na zwiększeniu uwagi przy obserwacji jezdni zapewniającej skuteczność reakcji w zmieniającej się sytuacji na drodze. Oskarżony doprowadził do wypadku, gdzie A. J. doznał trwałych obrażeń skutkujących jego kalectwem. W ocenie Sądu, wymierzona kara jest karą wystarczającą dla wychowawczego oddziaływania na oskarżonego oraz ukształtowania w nim przekonania, że zaatakowane przestępstwem dobro jest rzeczywiście prawnie chronione. Przy wymiarze kary Sąd uwzględnił na

			<p>korzyść to, że oskarżony nie był dotychczas karany – było to jego pierwsze wejście w konflikt z prawem. Okres warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności pozwoli na skontrolowanie zachowania sprawcy w tym czasie, ustalenie jego stosunku do popełnionego czynu i postępów wolnościowej resocjalizacji.</p> <p>W okresie próby Sąd zobowiązał oskarżonego do informowania o jego przebiegu.</p>
5.	1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU		
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			

<p>Sąd nie orzekł obowiązku naprawienia szkody czy zadośćuczynienia, gdyż istota środka, w tej chwili mającego charakter kompensacyjny - w postaci obowiązku naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę opiera się na założeniu, że jednym z celów procesu karnego jest rozwiązanie konfliktu pomiędzy sprawcą a pokrzywdzonym, a sposobem rozwiązania czy złagodzenia tego konfliktu jest między innymi naprawienie szkody wyrządzonej przestępstwem (kompensacyjna funkcja prawa karnego) (Buchala (w:) Buchala, Zoll, s. 358-359)/zob. Komentarz do art. 46 kk, P. Kozłowska – Kalisz/. Sąd podziela tak wyrażony pogląd w związku z tym za słuszne uznał, że roszczenie pokrzywdzonego zostało wyczerpane w ramach toczącego się równolegle procesu cywilnego.</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>4 5</p>	<p>O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia</p>	

22.10.2015r. (Dz.U. z 2015r. poz. 1800) – § 11 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 3 i § 17 ust. 1.

O kosztach sądowych w sprawie orzeczono w oparciu o art. 624 § 1 kpk, art. 626§1 kpk w zw. z art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o opłatach w sprawach karnych uznając, iż uiszczenie przez oskarżonego kosztów sądowych w całości poza opłatą byłoby zbyt uciążliwe ze względu na jego sytuację majątkową, który obecnie nie pracuje. Opłata w wysokości 180 złotych wynikała z ustawy o opłatach w sprawach karnych z 23.06.1973r. z późn. zm.- art. 2 ust. 1 pkt 3. Koszty sądowe wynikały z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18.06.2003r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz.U. z 2013r. poz.663), a na koszty te składają się częściowo opinie biegłych wydawane w sprawie, karty karne, udział świadków i biegłych w postępowaniu przed Sądem.

6. **1Podpis**